

Ivo Medek

Tak zněl podtitul 7. mezinárodní konference *MUSICA NOVA 2011*, kterou pořádala ve dnech od 3. do 5. listopadu Hudební fakulta Janáčkovy akademie múzických umění v Brně.

Široké pojetí tématu – dá-li se v tak úzkém segmentu, kterým soudobá vážná hudba v kontextu „veškerenstva“ současné hudby je, o nějaké širokosti vůbec mluvit – přivedlo na konferenci celou řadu pozoruhodných osobností, a to jak teoretiků, tak i „praktikujících“ skladatelů a performerů. Celkem zaznělo přes třicet prezentací účastníků z Německa, Rakouska, Ruska, Portugalska, Slovenska, Polska, Chorvatska, Lotyšska a České republiky. Nejvíce přednášejících přijelo z Rakouska (6), Polska (4) a Německa (3), zemí s tradičně silnou nejen soudobou hudbou jako takovou, ale i jejím teoretickým uchopením. První konferenční odpoledne bylo pak věnováno příspěvkům studentů – doktorandů.

Konference byla naplánována do dnů, v nichž paralelně probíhaly některé koncerty 14. ročníku mezinárodního hudebního festivalu „Setkávání nové hudby Plus“, což umožnilo každý den završit poslech a diskuse k teoretickému bádání poslechem živé soudobé hudby. Jelikož se po značném úsilí nakonec podařilo, aby všichni koncertující umělci byli zároveň i skladatelé, a navíc aby

měli své příspěvky i na konferenci, došlo k zajímavým prolutím mezi rovinou kompoziční (a interpretační) praxe a její teoretickou reflexí samotnými autory. Takto se prezentoval např. německý skladatel, perkusionista a výtvarník Jeff Beer a známí polští skladatelé a performeré Krzysztof Knittel, profesor varšavské akademie a Marek Choloniewski, světová osobnost zejména na poli multimedialní tvorby a profesor na akademii v Krakově. Dále pak Marko Ciciliani, renomovaný autor elektroakustické hudby, působící na Universität für Musik und Darstellende Kunst v rakouském Grazu nebo český skladatel a teoretik Vít Zouhar. Z dalších skladatelů, kteří se na konferenci představili, je nutno jmenovat Dimitrise Andrikopoulou, který vede skladatelskou katedru na Escola Superior de Musica v Portu, významného rakouského autora Lukase Haleböcka nebo berlínskou performerku Anette Krebs.

Druhý pól – reprezentovaný teoretiky – zastupovali např. Konstantin Zenkin, prorektor Čajkovského konzervatoře, profesorky Anna Nowak a Violeta Przech z akademie v Bydgoszci, známá rakouská teoretička Sussane Kogler ze salzburského Mozarteu a řada dalších.

Rovněž spektrum příspěvků bylo velmi široké – od prezentací počítačových software podporujících kompoziční proces

(např. Johannes Kretz nebo Dimitris Andrikopoulos), přes užití světelných technologií (Ciciliani), digitálního audio processingu (Lubor Přikryl) nebo GPS (Choloniewski) až k přece jen tradičněji pojatým – leč neméně zajímavým – sondám do tvorby jiných skladatelů (Zenkin – Stockhausen, Haselböck – Grisey, Ilona Budeniece – Vasks, Kogler – Pauset, Klaus Lippe – Ferneyhough) nebo skupinám a trendům (Nowak, Christian Heindl). O představování vlastních skladatelských přístupů jsme se již zmínili. Je

nepochybné, že sborník, který vyjde v příštím roce, bude mimořádně zajímavý.

MUSICA NOVA 2011 jednoznačně prokázala užitečnost setkávání, výměny názorů a diskusí mezi skladateli a teoretiky. Brněnská konference se letos navíc přičlenila ke konferencím, které se – rovněž se zaměřením na soudobou hudbu – konají každoročně v polské Bydgoszci a slovenské Banské Štiavnici pod patronací tamních akademií a nastartovala se tak spolupráce, kterou všechny tři destinace hodlají dále rozšiřovat.